

Endrőd, 1897. június 26. – Endrőd, 1975. december 18.

Tehetős parasztcsaládból származott, szülei 80 kat. holdon gazdálkodtak. Az örökség azonban felaprózódott, mivel heten voltak testvérek.

Hat elemiit végzett. Tizenkét éves korától szülei gazdaságában dolgozott. Az első világháborúban 1915-től a szerb, az olasz és az orosz fronton harcolt; súlyosan megsebesült. Hazakerülése, majd a családalapítás után 38 kat. holdon gazdálkodott.

1922-ben belépett a Nagyatádi-féle kisgazdapártba, majd a megalakuló Független Kisgazdapárthoz csatlakozott. 1931-ben a párt jelöltjeként a kunhegyesi választókerületben megkísérelt elindulni a választásokon, de a pártvezetőségtől semmiféle támogatást nem kapott, ezért 1932-ben kilépett az FKGP-ből, és Bajcsy-Zsilinszky Endre Nemzeti Radikális Pártjához csatlakozott. 1935-ben aktív résztvevője a Nemzeti Radikális Párt választási küzdelmeinek. 1936-ban, az FKGP és a Nemzeti Radikális Párt fúziójakor ismét a kisgazdapárt tagja lett. Az 1939. évi választásokon Tildy Zoltán és B. Szabó István mellett korteskedett. 1940-ben ismét behívták katonának. 1941 után a Békés vármegyei vezetőség tagjaként részt vett a Magyar Parasztszövetség tevékenységében. A német megszállás idején bekapcsolódott az ellenállási mozgalomba.

1944 decemberétől az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagja. Közreműködött a kisgazdapárt újjászervezésében; 1945-1947-ben a párt endrődi szervezetének a társelnöke. Tagja volt az endrődi képviselő-testületnek. 1945. november 4-én az FKGP országos listájáról bekerült a Nemzetgyűlésbe. 1946. szeptember 7-étől a párt országos intézőbizottságának a tagja. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon a békés megyei választókerületből ismét bekerült a parlamentbe. Az 1947. szeptember 12-i nagyválasztmányon a Független Kisgazdapárt egyik országos titkárává választották, 1948. április 17-étől főtitkárhelyettes. 1948 nyarától egyre kevésbé értett egyet a kisgazdapárt irányvonalával. Az FKGP Politikai Bizottsága 1948. december 16-án tudomásul vette lemondási szándékát. Parlamenti tagsága 1949. március 10-én szűnt meg. A továbbiakban nem vett részt a politikai életben.

1952-ig önállóan gazdálkodott, majd felajánlotta a földjét az államnak. 1953. január 2-án a kötelező beszolgáltatás nem teljesítése miatt letartóztatták, 1954. augusztus 15-ig börtönben ült Dunakeszin és Márianosztrán. Kiszabadulása után Rácz Lajos segítségével a Szarvasi

Talajjavító Vállalatnál helyezkedett el. 1956-ban a helyi forradalmi tanács vezetője Endrődön. 1958. március 1-jén letartóztatták, s 1958. szeptember 1-jéig ismét Márianosztrán raboskodott, ekkor Dobi István segítségével szabadult ki fogságából. 1967-ben a Szarvasi Talajjavító Vállalattól ment nyugdíjba.